

ikke har overdreven stor Tro til, at der kan opnaas stort paa dette Omraade. I den nuværende Huslejelovs § 5 er der fastsat Regler for det Forhold, at der ydes delvis Kost, men det er blevet sagt, at der har været drevet stor Aager, hvor det drejede sig om Pensionatsvirksomhed med fuld Kost, og man er derfor fra alle Sider gaaet ind paa ogsaa at tage dette med ind under Loven. Men Forholdet er vanskeligt her, thi Kost og Kost er saare forskellige Ting, og man har da ogsaa i Virkeligheden indskrænket sig til nærmere at præcisere noget, som har Hjemmel i den bestaaende Lovgivning, nemlig i § 31 i Loven af 8. Maj 1917 om Udnyttelse af andres Nød, idet man kun slaar fast, at der skal skrives ind, naar der sker aabenbart Misbrug. Men alene dette, at der findes en Lovbestemmelse af den Beskaffenhed, at der kan skrives ind, altsaa selve Lovens Tilstedeværelse, kan maaske have sin Betydning i Forbindelse med den Anmeldelsespligt, som foreskrives i Loven, og jeg skulde mene, at der dog maaske kunde opnaas noget ved, at man medtager disse Bestemmelser.

I Lovforslaget § 3 bestemmes det, at Lov om Forbud mod Nedrivning af Bygninger forlænges til 1. April 1921, og i § 4 bestemmes, at Boligkommissionen skal have Lov til at bestaa til Nytaar. Dette sidste er naturligt og nødvendigt, idet Indenrigsministeriet har ønsket en saglig Overvejelse af alle disse vanskelige Spørgsmaal og et samlet Forslag fra Boligkommissionen, og da denne har haft saa vanskelige Arbejdsforhold i Sommer under de mange Valg, er der kun naturligt, at man giver den Lejlighed til i endnu et Fjerdingaar at overveje dette Spørgsmaal.

Det væsentlige ved disse Love er i øvrigt de Bestemmelser, der indeholdes i §§ 5—7 om fortsat Støtte til Byggeriet. Vi har faaet en Opgørelse fra Københavns Kommune om Bolig- og Byggeforskel i Hovedstaden, og mange af disse Oplysninger giver Stof til adskillig Overvejelse. Der var i April i Hovedstaden under Opførelse ikke mindre end 7 254 Lejligheder og desuden 210 paa Frederiksberg. Der var dog ikke saa mange ubeboede Lejligheder under Opførelse, idet Forholdet i de sidste Aar i stedse højere Grad har udviklet sig saaledes, at man er flyttet ind i Lejligheder, før de var fuldt færdige, saa det nøjagtige Tal af Lejligheder, som ikke var beboede ved April Flyttedag, var 4 709. Da det fremgaar af Boligkommissionens Betænkning, at Antallet af husvilde i Hovedstaden samtidig var 1 468, vil man se, at der var mere end 3

Gange saa mange Lejligheder under Opførelse, som Antallet af husvilde androg, og man vil derfor ret naturligt kunne spørge: Har det virkelig ikke været muligt at fremme Fuldførelsen af disse Lejligheder i et hurtigere Tempo? Thi i saa Fald vilde der ikke alene have været Rum til alle de husvilde, men et endog ret betydeligt Antal af de mange, der gerne vil have en anden Lejlighed, vilde saa ogsaa have kunnet faa det. Spørger man nu, med hvilken Fart Lejligheder her i Hovedstaden kan blive færdige, faar man interessante Oplysninger, idet den offentliggjorte Statistik viser, at der fra April 1919 til Oktober 1919 er blevet 471 Lejligheder færdige og fra Oktober 1919 til April 1920 544, altsaa godt 1 000 Lejligheder i Løbet af et Aar. Derfor ser det noget mærkeligt ud, at skønt der er et saa stort Antal Lejligheder under Opførelse, er det ikke muligt at faa et større Antal færdigt. Det er en Sag, der fortjener den største Overvejelse, og som jeg senere skal tillade mig ganske kort at berøre, om der nu her er gjort, hvad der fra forskellige Sider kunde gøres for at skaffe Folk Husly her i Hovedstaden.

Loven om Tilskud og Laan til Boligbyggeri søges fornyet for Tiden til 1. April, og dette er naturligt, da vi ikke forinden kan vente et samlet Forslag om dette Forhold fremsat her i Rigsdagen. Jeg tror, der er Grund til at takke Ministeriet, fordi det her foreslaar meget væsentlige Forbedringer i Lovgivningen paa dette Omraade. Det foreslaas, at det Tilskud, der efter den tidligere Lov skulde udbetales i Løbet af 8 Aar, nu udbetales straks, hvad der er en meget betydelig Fordel for de paagældende Boligforeninger, navnlig eftersom Prioriteringsforholdene i de senere Aar har vist sig stedse vanskeligere, ogsaa fordi det har vist sig overmaade vanskeligt for de paagældende Boligforeninger at faa deres Vedtægter og i det hele de Ting, Ministeriet kræver skal være i Orden, endelig i Orden, og man, før dette sker, ikke har kunnet faa sine Prioriteter i Orden. Jeg ved f. Eks. fra den By, jeg er fra, at Byggeföreninger, der var dannede sidste Efteraar, endnu ikke har kunnet faa deres Prioritetsforhold i Orden, og jeg antager, at adskillige ærede Medlemmer mange Gange har maattet henvende sig i de forskellige Ministerier for at faa saadanne Forhold endelig ordnet.

I § 5 foreslaaes en Ændring, der efter min Mening betyder en væsentlig Forbedring, nemlig at Tilskudsprocenten for Stat og Kommune forhøjes fra 15 til 20 og for private ogsaa til 20, forsaavidt de